

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 15/16
V Lucemburku dne 23. února 2016

Rozsudek ve věci C-179/14
Komise v. Maďarsko

Některé aspekty režimu volnočasové karty SZÉP a režimu stravenek Erzsébet, které zaměstnavatelům v Maďarsku umožňují poskytovat svým zaměstnancům za zajímavých daňových podmínek věcné výhody, nejsou slučitelné s unijním právem

Jsou překážkou svobodě usazování a volnému pohybu služeb

Maďarské daňové předpisy umožňují zaměstnavatelům poskytnout svým zaměstnancům za daňově zvýhodněných podmínek nástroje, jejichž prostřednictvím mají zaměstnanci u třetích osob přístup k různým věcným plněním v podobě určitých služeb či výrobků a nemusí jim přitom sami platit úplatu. Tyto předpisy však rovněž stanoví, že přístup k těmto daňovým zvýhodněním poskytuje pouze volnočasová karta SZÉP (v případě ubytovacích, volnočasových a stravovacích služeb) a stravenka Erzsébet (v případě pořízení hotových jídel).

Komise podala proti Maďarsku k Soudnímu dvoru žalobu pro nesplnění povinnosti. Podle Komise porušilo Maďarsko svobodu usazování a volný pohyb služeb (a v případě karty SZÉP též směrnici o službách¹), neboť jsou předmětná daňová zvýhodnění poskytována pouze při použití karty SZÉP a stravenky Erzsébet, přičemž podmínky pro jejich vydání považuje Komise za příliš restriktivní.

V dnešním rozsudku Soudní dvůr určil, že **některé části režimu volnočasové karty SZÉP a režimu stravenek Erzsébet jsou v rozporu s unijním právem.**

Zaprvé **skutečnost, že maďarské pobočky společností usazených v jiných členských státech nemají možnost vydávat kartu SZÉP**, je v rozporu se směrnicí, neboť členské státy nesmí poskytovatelům bránit v tom, aby si zvolili formu usazení.

Zadruhé maďarské právo za určitých okolností ukládá subjektům vydávajícím kartu SZÉP, aby měly formu obchodní společnosti (akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným) založené podle maďarského práva. Na základě maďarského práva musí mít dále tyto vydávající subjekty formu dceřiné společnosti obchodní společnosti, která je sama založena podle maďarského práva. Soudní dvůr určil, že **maďarské právní předpisy nejsou se směrnicí slučitelné, neboť požadavky na právní formu poskytovatelů** nesmí být diskriminační z hlediska umístění jejich sídla. V daném případě **skutečnost, že dceřiná i mateřská společnost musí být založeny podle maďarského práva, znamená, že jejich sídlo musí být umístěno v Maďarsku, což ve smyslu směrnice představuje diskriminaci.**

Zatřetí Soudní dvůr poukázal na to, že v daném případě jsou **pouze finanční instituce se sídlem v Maďarsku** schopny splnit podmínku, podle níž musí mít subjekty vydávající karty SZÉP v každé maďarské obci s počtem obyvatel vyšším než 35 000 kancelář otevřenou pro veřejnost. Soudní dvůr v tomto ohledu připomněl, že směrnice **dovoluje vyhradit poskytování služeb určeným poskytovatelům** pouze v případě, kdy takové omezení není diskriminační z hlediska umístění jejich sídla. Dále konstatoval, že v projednávané věci se existence takové diskriminace prokázala.

Začtvrté porušují **maďarské právní předpisy** směrnici rovněž z toho důvodu, že **stanovením povinnosti vydávajících subjektů být usazeny v Maďarsku** na základě požadavku na jejich

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, s. 36).

přítomnost v každé maďarské obci s počtem obyvatel vyšším než 35 000 připravují poskytovatele služeb usazené v jiných členských státech o jejich právo zvolit si přeshraniční poskytování služeb bez usazení se v Maďarsku. V této souvislosti dále Soudní dvůr uvedl, že taková povinnost není přiměřená cíli, k jehož dosažení byla stanovena a kterým je ochrana spotřebitelů a věřitelů, neboť k dosažení tohoto cíle existují zejména méně restriktivní opatření.

Zapáté Soudní dvůr uvedl, že vydávání poukazů za úplatu, jež jsou určeny k tomu, aby zaměstnavatelé mohli svým zaměstnancům poskytovat za zajímavých daňových podmínek věcné výhody v podobě hotových jídel, **je hospodářskou činností ve smyslu Smluv a že monopol Magyar Nemzeti Üdülési Alapítvány (Maďarská národní nadace pro rekreaci, „FNHL“)** k provozování této činnosti **představuje omezení svobody usazování i volného pohybu služeb**. Soudní dvůr dospěl k názoru, že zřízení takového monopolu zejména není odůvodnitelné pouhou skutečností, že FNHL vyčleňuje zisky z předmětné hospodářské činnosti na financování sociálních aktivit nebo programů.

UPOZORNĚNÍ: Žaloba pro nesplnění povinnosti, směřující proti členskému státu, který nesplnil své povinnosti vyplývající z práva Unie, může být podána Komisí nebo jiným členským státem. Jestliže Soudní dvůr rozhodne, že došlo k nesplnění povinnosti, dotýčný členský stát je povinen vyhovět rozsudku v co nejkratší lhůtě.

Dojde-li Komise k názoru, že členský stát rozsudku nevyhověl, může podat novou žalobu s návrhem na uložení peněžitých sankcí. V případě, že Komisi nebyla sdělena opatření k provedení směrnice, však Soudní dvůr může na návrh Komise uložit sankce již ve stadiu prvního rozsudku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499